

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Becsek Aladár.

Főmunkatárs: **Cs. Szabó Kálmán.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.

A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Iparos ifjak.

Most a téli évadban sok dolguk akad iparos ifjainknak. Egyesületük, melyet nagy ügybuzgósággal és határtalan lelkesedéssel alapítottak meg, ilyenkor ad csak voltaképpen életjelt magáról, mert most bő alkalom nyílik táncmulatságok és színi előadások rendezésére és mondjuk ki mindjárt az eredményt is: az efajta vállalkozások rendszerint kiváló sikerrel szoktak járni.

Mindenesetre szép és dicsérendő dolog az egymás közt való érintkezés ápolása s a társasélet fentartása, különösen a gyorsan hevülő ifjuságnál. Őszintén tanácsoljuk is, hogy az egyesületi szellemet továbbra is az ügyszó méltó szorgalommal fejlesszék, mert ezzel is közelebb jutunk mindnyájunk régi ohajtásához, hogy tudniillik az iparos osztály diszesen töltsen be az őt megillető helyet a magyar társadalomban.

Az iparosok számottevő kasztját képezik a nemzetnek, amit a gyöngébbek kedvéért mindenkor kötelességünk hangoztatni. Aki nemzete sorsát figyelemmel kíséri, ha maga nem is éppen iparos, bizonyára az iparosok összes mozgalmait is érdekléssel lesi. Ezt tesszük mi is és mivel csak a jóakarát vezérel bennünket, iparos ifjaink megbocsátják majd nekünk, hogy őket, azaz szereplésüket a jelen sorokban kritika tárgyává tesszük.

Mint fönebb is kifejeztük, az iparos ifjak egylete a téli évad alatt szaporán rendezgeti a mulatságokat. Eltekintve attól, hogy ezt nagyon helyesen teszik, szabadjon kérdezni, mit tesz egyebet ezen kívül? . . .

Sajnálattunkra kell kijelenteni: nem azt és nem annyit, amit és amennyit tennie kellene,

hogy céljának teljesen megfeleljen. Mulatságok rendezéséről gyakran fogunk értesülni, de hogy az iparos ifjak maguk között és egymás buzdítására kisebbszerű hangversenyeket rendezzenek, saját iparkodásuk eredményéből kiállításokat állítsanak össze helyiségükben, amely által a nagy közönség figyelmét magukra vonják és pártolását megnyerjék, amely által mindenki büszkeségtől dagadó kebelével nézve fejlődésüket s haladásukat, továbbá, hogy az egyesületben humoreszkek helyett minél sürűbben *szakmájukat érdeklő felolvasásokat tartsanak* s azokat két füllel meg is hallgassák; egyes nagyobb szabású gyárak megtekintésére tanulmány-kirándulást rendezzenek: minderről, sajnos, keveset vagy éppenséggel semmit sem hallunk.

Pedig ez volna tulajdonképeni célja az iparos ifjak tömörülésének, ez vezetné őket a későbbi években arra az utra, mely anyagilag és erkölcsileg boldogulást eredményez.

Ne mondja itt senki ellenvetésül, hogy igenis, mi rendeztünk már kiállítást, tartottunk már szakfelolvasást stb., mert nem elég ám évente egyszer felbuzdulni, hanem az iparágak tökéletesítése iránt állandóan fönn kell tartani az ifjak figyelmét, állandóan és szakadatlanul szítani kell a tüzet, hogy az ki ne aludjék, sőt mind nagyobb lobot vessen.

Ez az egyesületek feladata.

Mint minden hiba föltárásánál, ugy most is, akarva, nem akarva, a külföldre kell hivatkoznunk, hol minden tekintetben helyesebben és magukra nézve czélszerűbben gondolkoznak az ifju iparosok. Elég, ha Németországra hivatkozzunk és kezünkbe vesszünk egy bármikori ilyenemű szaklapot, hát csodálattal fogjuk olvasni, hogy mennyi sok apró egyesület rendez kis

időközökben kiállításokat, mennyi pályadíj tüzetik ki egyes tárgy művészi elkészítésére, szóval mennyire gyakorlatilag fogják fel ezek a nemzetek az életet.

Pedig a német ifjuságban korántsem találjuk föl azt az ifju tüzet, a minden nemesért való lobbanékony lelkesedést, mint a mienkben. Ha ez ugy volna, a világ csodái készülnének odakinn minden téren

S a mi ifjaink, hiába! nem tudják kellőképpen fölhasználni istenadta temperamentumukat és nem venni észre rajtuk a külföldi virágzó állapotok után való törekvést, hanem mintha csak a „muzsáj“ vezérelné őket.

Ez, kérem, maradiság.

Mi, magyarok mindig szeretünk előhozakodni a mi óriási haladásunkkal, a mi európai nivónkkal, hát legyünk akkor azon, hogy ne csak szavunk, de tettünk is hirdesse ezt.

Szivleljék meg e sorokat az iparos ifjak egyesületei és ne pusztán a mulatozásban szeressék meg az összefüző egyleti szellemet, hanem folytonos önképzéssel emeljék magukat az iparosok diszes magaslatára. Ne a szavalásban és a táncrendezésben versenyezzenek, de iparkodjanak egymáson tultenni a munka terén.

Belföld.

Tanítói és tanári fizetések kiegészítése. Az 1893. évi XXVI. t.-cz. alapján minden iskolafentartó kérheti az államot, hogy tanítója fizetését az állam egészítse ki 400 forintig, vagy — ha már öt év óta működik a tanítója — 450 forintig. Az 1899-iki állami költségvetésben e czímen 1.488.000 koronát vett fel a tanügyi kormány. Az 1900-iki költségvetés e czímen 2.120.000 koronát ír elő. Hogy mily rohamosan vették igényben az iskolafentartók az állam kasszáját, mutatja az a tény, hogy 5 év alatt

A hős.

A kis vidéki városban szomorú dolog történt. Az emberek sáppadtan beszélgetnek s mindenik tud valami újat, de biztosat egyik se. Találgatják, hogy mi lehet az oka, de nem tudják az igazságot felderíteni. Csupán annyi történt, hogy megbalt egy szép, egy élete legszebb korszakában lévő leány, az alispán ur leánya. Megtörténik ez gyakran, egy nagy ország határai között, de egy kis városban még is nagy szenzáció. Ugy beszélnek, hogy még délelőtt nevetett, vigan dalolt s aztán levette atyja gyöngyháznyelű revolverét s ezzel a gyilkos számmal játszódott és egyszerre a fegyver véletlenül eldördül s a leány holtan rogy össze. Pedig nem szokták megtöltve tartani . . . és mégis elsült. Különös eset, mert, hogy véletlen történt, azt mindenki tudja, hiszen meg volt kényelmé, nagy vagyona, s mint egyetlen gyermeket becézte mindenki. Ilyen nagy módban nem lehet más, mint véletlen. Meg aztán válogathatott volna kérőkben, volt sok és igen nagy ur, életök legjavában levők, még talán maga az államtitkár is próbált szerencsét, de a leány egyre csak azt hajtotta:

— Még nem akarok férjhez menni.

S most im egyszerre egy gyilkos jószág a szép, a mosolygó, üde, ifju testen üt egy iczi-piczi kis sebet, melyen keresztül azonban az élet egész kényelmesen kirepült s az a bolondos kis jószág, mit emberi nyelven szívnek neveznek, most már nem

dobog, most már nem érez többé, az ólom, az örökre elaltatta.

A nagy régi kastélyt fekete posztóval vonják be, két ablak, honnan eddig mosolyogva tekintett le az alatt járókra nagy kék szemével, most az sötét marad; itt áll a ravatal. Kiterítették fehér menyasszonyi ruhába, és arca nem is sáppadt, olyan boldogságos mosoly játszik rajta, mint a ki már biztos abban, hogy e földön többé nem szenved. Nagy, dus szőke haja leomlik merev teste mellett s félig betakarja, myrtus koszoruja meg olyan jól áll neki!

Sorba bejönnek a ház barátai, régi ismerősök egész serge, kik könnyezve vesznek körül a ravatalt s a lobogó kandallábelekből felcsapó láng sárga arczokat világít meg. Jönnek ifju barátok, barátok hosszú sora, mindenik tud róla valami szépet, hogy mit mondott utoljára, hogy tervezett a jövőbe . . . aztán lerakták a fehér virágos koszorút s úgy nézett ki a ravatal, mintha letépett virágok temetője lenne. Egy leszakasztott illatos, szép virág volt a leány maga is. Ott térdelnek az ifju leányok és imádkoznak. Arczokon megfagy a mosoly s szemökbe könny csillan meg. Irtóztató véletlenség!

— Szegény leány, szegény leány! hangzik itt is, ott is.

Bejön az atya, ezt a kevély nagy urat nem igen lehet megismerni, bár egyenesnek akar látszani, de megtörte a fájdalom; reá tekint a körülállókra s feltekint a ravatalra, s ha szólnak hozzá, nem válaszol, némán bámul a földre, azt se tudja körülötte mi történik. Most vezetik be az anyát, de ez már

az ajtóban felsikolt és összerogy, s az alispán nem tud odamenni, nincs ereje, csak egyre gondolat nélkül bámul maga elé, a vendégek ijedten, megilletődve néznek reá . . . olyanra, mint a kitől félnek, hogy nemsokára kitör a szerencsétlenség s ő is halott lesz — élőhalott. Az anya magához tér, de ismét elájul, míg karjait görcsösen nyújtja ki a ravatal felé, hol liliomok, illatos virágok között egyetlen gyermeke pihen, mintha azt várná, hogy az felkél a rideg koporsóból s a temetési induló nászdallá lesz s a siratók, mosolygók lesznek. De nem mozdul. Fehér arczán az élet lángja kialudt s ő már csendesesen pihen. Az atyja reá néz s mikor megmozdul ijedten térnek előle ki. Felemeli fejét, fellép a ravatalhoz, leemeli a szemfedőt s csak úgy halkan kérdi, mintha számadást várna e néma tetemtől:

— De hát miért tetted? . . . de hát miért tetted édes gyermekem? . . . hangja zokogásba full, aztán levánszorog onnan s megindul a felesége után, az ajtóig még bírja, de itt megtántorul, már segíteni kell neki is. És az az örök vidám szép, okos leány, kinek kacajától visszhangzott még nem rég itt minden zug, a kinek minden vágya parancs volt, most csendesesen pihen, többé fel nem nyitva szemét. És mind nagyobb lesz a virágözön s a sok letört élővirág közül, mit koszoruba fontak, már a drága halott alig látszik ki.

Mikor a sirás egy kissé megcsendesedett, azok az emberek, kik könyörtelenül belenyulnak a családi élet titkaiba, kik minden dolognak az okát keresik, s nem hisznek a véletlenben, mikor az illendőség

ságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság.
Sz.-Keresztur, 1899. augusztus 24-én.

Veress,
kir. albiró.

Az 1895. évi cáiról s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bárminemű csúzos bántalmait, u. m. **köszvény, csuz, reuma, ischiás, asthma** stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültabb eseteknél is már egyszeri be-dörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten:

Török József ur gyógyszerésztárában, Király-utca 12. és **dr. Egger A.** ur gyógyszerésztárában, Váci-körút 17. szám. — Ugyiszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerésztárában, valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerésznél **S.-A.-Ujhely.**

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek. Ugyiszintén **Szekely-Udvarhelyen:** **SOLYMOSSY JÁNOS** gyógyszerésznél. Székely-Kereszturon: **Baumgärtner Károlynál.**

pénzben, vagy óvadékképes papirban kötelesek a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Udvarhelyt, 1899. évi szept. hó 14-én.

Györffy T.,
kir. tvszéki egyes bíró.

Szám 3937—1899.
tlkvi.

Árverési hirdményi kivonat.

Az oklándi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy itj. Bedő Mózes és Bedő Sámuel fűlei lakos végrehajthatónak, Boda Emilia férj. Dobai Áronné fogarasi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverést 375 frt tőke, ennek 1897. jun. 30-tól járó 6% kamatai, 16 frt 39 kr óvási, 1/3% váltódíj, 17 frt 50 kr per, 111 frt 73 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 11 frt 75 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §. alapján és a 146., 156a § értelmében a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék (oklándi kir. járásbíró) területén lévő, a fűlei 899. sz. tlkvből fekvő A + a. 1643., 1644. hrszámú szántóra 6 frt, 2276. hrszámú szántóra 2 frt, 2387. hrsz. szántóra 2 frt, 4067. hrsz. kaszálóra 83 frt, 5228. hrsz. szántóra 3 frt, 2031., 2036., 2038., 2040. hrsz. szántóra 34 frt, 2263., 2264. hrszámú szántóra 6 frt, 4152. hrsz. kaszálóra 58 frt, 4155. hrsz. kaszálóra 12 frt, 2078/2. hrsz. kaszálóra 2 frt, 2289. hrsz. szán-

tóra 2 frt, 2398. hrsz. szántóra 1 frt, 5277. hrsz. szántóra 3 frt, 4139. hrsz. kaszálóra 3 frt; továbbá a fűlei 29. sz. tlkben foglalt A + alatti 300., 301/1., 301/2. hrsz. belsőre 20 frt, 202—307. hrsz. belsőre 144 frt, 626., 627. hrsz. kaszálóra 12 frt, 1940., 1973. hrsz. szántóra 24 frt, 2321. hrsz. szántóra 2 frt, 2326. hrsz. szántóra 1 frt, 2525., 2526. hrsz. szántóra 10 frt, 4178., 4179. hrsz. kaszálóra 32 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi hó -ik napján d. e. 9 órakor Fűle község házában megrendendő nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró telekkönyvi hatósága.
Oklándon, 1899. szeptember hó 15.

Konez,
kir. albiró.

Az Árpád-utcában egy köház eladó.
Áll: 4 szoba, 2 konyha, kamara és jó 3 pinczéből.

Értekezhetni lehet: **Kassay F. Ákosnál.**

FEKETE JÓZSEF

FODRÁSZ-ÜZLETE

Szekely-Udvarhely (Vármegyháza).

Szives figyelembe!

Tisztelettel hozom a nagyérdemű közönség szives tudomására, hogy a helyi piacon már 20 év óta fennálló, jó hírnévnek örvendő

Fodrász-üzletemet

a kor igényeinek megfelelőleg **párisi rendszer** szerint rendeztem be.

Ez újítással minden egyes t. vendégem külön haj- és bajuszkefét, fésűt, bajuszkötőt, borotvát kap, melyet záros fiókban tarthat, a mivel tehát eleje vétetik esetleg valamelyes ragályos betegség terjesztésének.

Hivatkozva még egyszer már régi hírnévnek örvendő üzletemre, a mélyen tisztelt közönség szives pártfogását kérve, maradtam teljes tisztelettel

Fekete József,
fodrász.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény **JEGYZÉKE.**

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben **1.000,000 korona.**

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Korona
1 jutalom	600000
1 nyerem. á	400000
1	200000
2	100000
1	90000
1	80000
1	70000
2	60000
1	40000
5	30000
1	25000
7	20000
3	15000
31	10000
67	5000
3	3000
432	2000
763	1000
1238	500
90	300
31700	200
3900	170
4900	130
50	100
3900	80
2900	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

Az ötödik nagy m. kir. osztályosorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 újból **50,000**
sorsjegyre nyeremény

jut vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona

Szives mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész	I. o. eredeti sorsjegyet	6.-
„ fél	I. o. „	3.-
„ negyed	I. o. „	1.50
„ nyolczad	I. o. „	-.75

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. 6. november hó 16 és 17-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab. osztályosorsjáték főtelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt több mint két millió koronát.

Rendelőlevél levágandó.

TÖRÖK A. és TÁRSA uraknak Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztályosorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget frt { utánvételezni kérem. } A nem tetsző törölendő. { postautalvánnyal küldöm. }

Pontos cím: {

Szám 5032—1899.
tlkvi.

Hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. tvszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a szekelyleti első takarékpénztár végrehajthatónak, Balácsi Ferenc és Ferenc László végrehajtást szenvedők ellen 155 frt s járulékaik kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó, K.-Oláhfalva község 298. tjk. A+14-68. sor, 1160. tjk. A+1-3 sor, a 974. tjk. A+1. sor. ingatlanokra 556 frt kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi november hó 24. napjának d. e. 9 órakor K.-Oláhfalva község házában megrendendő nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek el fognak adni.

A venni szándékozók a becsárnak 10%-át kész-